

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ  
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ**  
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33  
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 - ΑΘΗΝΑ  
ΤΗΛ.: 210 76 45 280

# Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 33ο  
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 106  
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ  
- ΙΟΥΝΙΟΣ 2006

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

## ΛΑΜΠΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Με τη φροντίδα του Διοικητικού Συμβουλίου και έξοδα του Συλλόγου επιδιορθώθηκε (λειπουργεί κανονικά) η Λάμπα πετρελαίου που φώτιζε για πολλά χρόνια την πλατεία, όταν δεν είχε ηλεκτροδοτηθεί το χωριό μας. Η λάμπα αυτή θα εμπλουτίσει το Μουσείο του χωριού μας. Την είχε δωρίσει ο Σύλλογός μας στην Κοινότητα του χωριού μας και φέρει την επιγραφή:

«ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ»

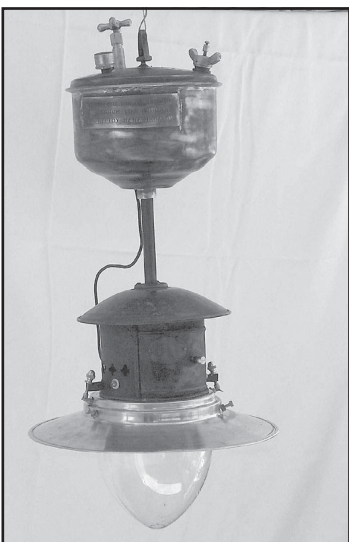
Ο Δημήτριος Νικ. Παπανικολάου γεννήθηκε στο Νεχώρι το 1892 και πέθανε το 1960.

Έζησε με την κόρη του στρατηγού Ρίτσου. Απογόνους δεν άφησε.

Εργάστηκε στην ασφαλιστική εταιρία "Οι Πλοιοκτίται" με τον πρώτο του εξάδελφο Νίκο Παπανικολάου.

Ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου και μέλος του προσωρινού Δ.Σ. έλαβε μέρος στη σύνταξη του Καταστατικού του Συλλόγου και φρόντισε για την έγκρισή του από το Πρωτοδικείο Αθηνών.

Μετά την έγκριση του Καταστατικού και τη νομιμοποίηση του Συλλόγου, εκλέχτηκε κατ' επανάληψη μέλος του Δ.Σ. και εργάστηκε από τη θέση του Γεν. Γραμματέα για το Σύλλογο και το Χωριό. Ο Δημήτριος Παπανικολάου ήταν Πατριδολάτρης, όπως ανέφερε σε ομιλία του, ο κ. Δημ. Ντούζος, για τον εορτασμό της 50ετηρίδος (1950-2000) του Συλλόγου.



Λάμπα Πετρελαίου  
Κατασκευής 1935

## ΑΠΟΦΥΓΗ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ

Γεωλόγος του ΙΓΜΕ επισκέφτηκε το χωριό μας ύστερα από αίτημα του Δήμου Πλατάνου και, αφού εξέτασε όλα τα σημεία που ο ίδιος έκρινε ως ύποπτα κατολισθητικά, συνέταξε επιμελημένη μελέτη.

Τα προτεινόμενα μέτρα/έργα, για την αντιμετώπιση

των κατολισθητικών φαινομένων, δημοσιεύουμε παρακάτω.

Με την ευκαιρία αυτή ευχαριστούμε το Δήμο Πλατάνου που ανταποκρίθηκε στο αίτημά μας καταβάλλοντας και το κόστος της μελέτης, και παρακαλούμε να συμπεριλάβει τα απαιτούμενα έρ-

γα, που προτείνονται από τη μελέτη, στα προγράμματα του Δήμου.

Ευχαριστούμε ακόμη τον π. Νικόλαο Μασγάλα που συνόδευσε τον Γεωλόγο του ΙΓΜΕ στην επιτόπια εξέταση των σημείων.

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

## ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ (Νεότερα δεδομένα)

Ο αείμνηστος Δημ. Φούρλας γράφει χαρακτηριστικά στη μελέτη του, "το Νεχώρι του μύθου και της ιστορίας" που δημοσιεύθηκε σε συνέχειες στην εφημερίδα "Νεχωρίτης 1: "Θαμπή η ιστορία του, μπερδεμένη και η μυθολογία του, μας λείπουν εξακριβωμένα στοιχεία, αρχαικές και ιστορικές έρευνες δεν έχουν γίνει". Στη συνέχεια παραθέτει ιστορίες από τη

παράδοση, και κάποια ντοκουμέντα, που φανερώνουν ότι ως οργανωμένο χωριό υπήρχε τουλάχιστο από το 1750, περίπου στα μέσα του 18ου αιώνα και μάλιστα στη σημερινή του θέση. Για πριν τη χρονολογία αυτή δεν υπήρχαν στοιχεία. Με σιγουριά όμως μπορούμε να πούμε ότι η σημερινή του θέση δεν ήταν και η αρχική. Πιθανότατα πριν από τη σημερινή και οριστική του θέση υπήρξε είτε ως χωριό, ή ως οικισμός σε μία ή δυο θέσεις (Παλιοχώρια, Παλιονέχωρο). Τούτο προκύπτει από τα τοπωνύμια και

τα σχετικά ευρήματα στις θέσεις αυτές (Φούρλας 1, Ντούζος 2).

Υπήρξαν παλιότερες δημοσιεύσεις που ανέφεραν ότι τα χωριά των Κραβάρων υπήρχαν από το 1550 περίπου, χωρίς όμως να αναφέρεται το Νεχώρι. Ενδεχομένως να αναφερόταν, αλλά με όνομα διαφορετικό, αφού το κατάστιχο ήταν γραμμένο στα τούρκικα 3.

Πριν λίγους μήνες όμως δημοσιεύθηκε στο περιοδικό "Τα Αιτωλικά", περιοδική έκδοση της Αιτωλικής Πολιτιστικής Ε-

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

## ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ "ΝΕΧΩΡΙΤΗ"

Στο "εμπρός" της 26/5/2006 στη στήλη Ευθέως & Πλαγίως διαβάζουμε:

«Γυναίκα»

«Όπως είναι γνωστό τις συμπάθειές μου σε πρόσωπα και φορείς ουδέποτε τις έκρυψα. Έτσι δεν έχω κρύψει και την ιδιαίτερη εκτίμησή μου για

τους Νιοχωρίτες του Δήμου Πλατάνου.

Εξομολογημένη λοιπόν η "αμαρτία" μου και γι' αυτό θα μου επιτρέψετε να "αμαρτίσω" έτι περαιτέρω.

Να σας πω δηλαδή ότι αισθάνθηκα ιδιαίτερη χαρά που στον ιστορικό -και καθόλα επι-

τυχημένο- Σύλλογο Νεοχωριτών Ναυπακτίας, που έχει έδρα την Αθήνα, ανέλαβε Πρόεδρος γυναίκα.

Είναι η κα Μάνθα Μέρμηγκα με "καταξιωμένη επαγγελματική, οικογενειακή και κοινωνική πορεία" όπως μας πληρο-

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

## Στα μεταχτά...

✓ Στη δασική περιοχή του Νεοχωρίου εμφανίστηκαν στους θάμνους πουρναριών θύλακες με σκουλήκια κάμπιας, όπως στα πεύκα αλλά μικρότεροι σε μέγεθος. Τα

του Κώστα Ν. Καραγιάννη και τη βοήθεια του Χρήστου Μυζήθρα έγινε ομαδικό ψήσιμο αρνοκάσιων στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο του σχολείου. Κατά τη διάρκεια του ψήσι-

## ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερικής έστειλε στα μέλη του την παρακάτω επιστολή:

Sylogos Neohoriton  
U. S. A

10 Ιουνίου 2006

Αγαπητέ Νεχωρίτη,

Ο Σύλλογός μας σε συνεργασία με την κοινότητα του Camp Hill απεφάσισε να παραθέσει δείπνο την Κυριακή 9η Ιουλίου 2006 στην κοινοτική αίθουσα αμέσως μετά το

πέρας της θείας λειτουργίας προς τιμήν του Πατρός Γεωργίου Γιάνναρη, ο οποίος συμπληρώνει πενήντα χρόνια ως ιερέας.

Παρακαλείσθε να καταβάλετε κάθε δυνατή προσπάθεια και να παρευρεθείτε στην εκδήλωση αυτή. Η παρουσία σας θα αποτελεί την

εξωτερική αφ' ενός μεν του σεβασμού και της εκτίμησης στον πνευματικό μας πατέρα και αφ' ετέρου την καλοσύνη και την αστείρευτη Νεχωρίτικη αγάπη.

Η τιμή του εισιτηρίου θα είναι 10.00 δολάρια και για τα παιδιά κάτω των 12 ετών θα είναι τελείως δωρεάν.

Για να κρατήσετε θέσεις μπορείτε να τηλεφωνήσετε στο γραφείο της εκκλησίας 763- 7441.

Σημειώστε ότι την εορτή της Αγίας Παρασκευής θα την εορτάσουμε την Κυριακή 30 Ιουλίου 2006 και την πανηγυρή στην εορτή της Παναγίας την Κυριακή 27 Αυγούστου 2006 και τις δυο αυτές Κυριακές η θεία λειτουργία θα αρχίσει στις 11:00 π.μ.

Λάβαμε επιστολή από τον Παπα-Νίκο ότι άρχισαν οι εργασίες στο εκκλησάκι των Αγίων Αποστόλων. Μας ενημερώνει ότι θα χρειασθεί το χρηματικό ποσό των 25 έως 30 χιλιάδων δολαρίων, δυστυχώς στο ταμείο του Συλ-

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

## ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Επαγγελματικός Οδηγός - Μια Προσπάθεια

Για ένα πράγμα για το οποίο οι Νεχωρίτες πρέπει να αισθάνονται ιδιαίτερα υπερήφανοι είναι η αλληλεγγύη τους.

Ο τρόπος που στέκεται ο καθένας από μας στη χαρά ή στη λύπη του χωριανού του είναι παροιμιώδης. Η βοήθεια και η συμπαράσταση σε όλες τις κοινωνικές μας υποχρεώσεις είναι κάτι που έχει αναγνωριστεί, έξω και απ' τα στενά όρια της κοινότητάς μας.

Σημαντική συμβολή σε όλα αυτά έχουν και οι δραστηριότητες των Συλλόγων μας. Προς αυτή την κατεύθυνση και μια νέα προσπάθεια του Συλλόγου μας. Η έκδοση ενός επαγγελματικού οδηγού για όλους

τους Νεοχωρίτες.

Η δημοσίευση στην εφημερίδα μας "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ" ενός καταλόγου, με τα ονόματα των επαγγελματιών και επιχειρηματιών Νεοχωριτών, όχι για διαφήμισή τους, αλλά με στόχο να γίνουν γνωστοί σε όλους μας, Χωριανούς και Πατριώτες, και σκοπό αφ' ενός την υποστήριξή τους και αφ' ετέρου την εξυπηρέτηση των συγχωριανών μας. Ο κατάλογος θα περιλαμβάνει: Ονοματεπώνυμο, Αντικείμενο ή και Τίτλο Εργασιών, Διεύθυνση, Τηλ/να.

Στην προσπάθειά μας αυτή ζητάμε τη βοήθεια όλων σας.

Παρακαλούμε, να τηλεφωνήσετε

(Συνέχεια στη σελίδα 4)



Ψήνοντας κασίκια.

Φωτο: Γιώργου Σαλτού

σκουλήκια που υπάρχουν σε κάθε θύλακα είναι πολλά και πιθανόν στο άμεσο μέλλον να βγουν έξω με τα γνωστά αποτελέσματα για τους θάμνους. Όπως πληροφορηθήκαμε το πρόβλημα υπάρχει και σε άλλες περιοχές και ο Δήμος απευθύνθηκε στο Υπουργείο Υγιεινής και στη Νομαρχία.

✓ Με ενέργειες του Δ. Σ. η εταιρία ΘΕΟΔΟΣΗΣ δώρισε στην εκκλησία του Χωριού μας μια Αυτόματη ηλεκτρονική μηχανή καταμετρήσεως κερμάτων. Στην εταιρία εσάλη ευχαριστήριος επιστολή.

✓ Το Πάσχα με τις οδηγίες

ματος οι νοικοκυρές πρόσφεραν κουλούρια, αβγά, τυριά κ.λπ. Φαγητό και γλέντι έγινε

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

## ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Για τις επερχόμενες εκλογές εκδήλωσαν ενδιαφέρον για τη Δημαρχία Πλατάνου:

- Ο κ. Ευθύμιος Μαύρος, που είναι Νεχωρίτης (από τον πατέρα του) και μέλος του Συλλόγου μας,

- Ο κ. Ανδρέας Δρόσος τέως Δήμαρχος.

Τους ευκόμαστε καλή δύναμη.





## Κοινωνικά



### ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Δημήτριος Ι. Μάλλιος και η Βάσω Τζοβάνου έδωσαν αμοιβαία υπόχρεση γάμου.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

### ΓΑΜΟΙ

- Στις 28/5/2006 παντρεύτηκε στην Αμερική, ο γιος του Γιώργου και της Έντζυς Καρανδρίκα, Νίκος.

- Στις 4/6/2006 παντρεύτηκε στην Αμερική, ο γιος του Γιώργου Β. Παπουτσιά και της Ρίτας, Δημήτρης.

- Στις 25/6/2006 παντρεύτηκε στην Αμερική, ο γιος του Στάθη Πατερέκα και της Σίας, Βασίλης. Κουμπάροι ήταν ο Κώστας και η Ντίνα Γιάνναρη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

### ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Γεωργία σύζυγος Βασιλείου Μπούρα γέννησε αγοράκι.

- Η Κατερίνα Πλάκα σύζυγος Σταύρου Μουτάφη γέννησε αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

### ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Στις 24/4/2006 το ζεύγος Βίβια Μάλλιου και Γεωργίου Πάφη βάπτισε το κοριτσάκι του στην Κομοτινή και το ονόμασε Ανδρονίκη.

- Στις 20/5/2006 το ζεύγος Ντόλυ Καρανδρίκα και Γιάννη Σιατούφη βάπτισε το κοριτσάκι του στον Ιερό Ναό του Αγίου Αρτεμίου Αθηνών και το ονόμασε Δήμητρα. Νουνά ήταν η Κική Φούρλα.

- Στις 17/6/2006 το ζεύγος Κωνσταντίνου και Μαρίας Καραγιάννη βάπτισαν το αγοράκι τους στην Πάτρα και το ονόμασαν Γεώργιο. Νουνός ήταν ο Σπύρος Βλάχος.

- Στις 30/4/2006 στην Αμερική, το ζεύγος Ιωάννη Γ. Κώτσαλου βάπτισε το Αγοράκι του και το ονόμασε Γεώργιο. Νουνός ήταν η Αθηνά και ο Αθανάσιος Μπαλαφούτας.

- Στις 27/5/2006 το ζεύγος Μανόλη Μάντη και Κέλλυ Χερβατοπούλου βάπτισε, στον Άγιο Γεώργιο στο Καβούρι, το

κοριτσάκι του και το ονόμασε Δάφνη.

- Στις 25-6-2006 και στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Καισαριανής το ζεύγος Γεωργίου και Μιχαέλας Πλάκα, βάπτισε το αγοράκι του και το ονόμασε Νικόλαο.

Να ζήσουν τα Νεοφώτιστα.

### ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 3/4/2006 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Αικατερίνη Κωστοπούλου χήρα Κων/ντίου (το γένος Καραγιάννη).

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα (Σπάτα) η Ελένη Δημητράκοπούλου (το γένος Β. Πατερέκα).

- Πέθανε στο Μεσολόγγι η Βασιλική Κολτσίδα.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

### ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

- Η Μαρία Μούγια πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

- Η οικογένεια Ιωάννου Απ. Καραγιάννη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

- Η οικογένεια Θωμά Μαζιά πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

- Τα μέλη της οικογένειας Ευθυμίου Ι. Βλάχου κατέθεσαν 30 Ευρώ, στη μνήμη της θείας τους Μαγδαληνής Ε. Βλάχου.

- Ο Γιώργος και η Ιωάννα Μαρκοπούλου κατέθεσαν 30 Ευρώ στη μνήμη της Μαγδαληνής Ε. Βλάχου.

- Η Βασιλική Σ. Σκούφια κατέθεσε 20 Ευρώ στη μνήμη της Μαγδαληνής Ε. Βλάχου.

### ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Μούγια Μαρία 100  
Σγάγιας Δημ. Κ. 30  
Ευρώ 30

Παλιομήτρος Ιωάν. 100  
Αγγελή-Μπαλαφούτα 100

Μαγδαληνή 25

### ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

- Η Μαρία Μούγια στη μνήμη Ιωάννου Αντ. Παπακώστα πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

- Η οικογένεια Δημητρίου Αλπογιάννη στη μνήμη Δημητρίου Πανάγου πρόσφερε το ποσό των 50 Ευρώ.

- Ο Ιωάννης Σβούκας πρόσφερε στη μνήμη των γονέων του Αθανασίου και Βασιλικής, το ποσό των 100 Ευρώ.

- Ο Κώστας και η Κρυσταλία Γιάνναρη πρόσφεραν, στη μνήμη της Μαγδαληνής Βλάχου, το ποσό των 50 Δολαρίων.

### ΕΥΧΕΣ

Καλή επιτυχία σε όσους διαγωνίστηκαν στις Πανελλήνιες εξετάσεις.

Τους ευχόμαστε καλά αποτελέσματα τα οποία με χαρά περιμένουμε να τα δημοσιεύσουμε στην Εφημερίδα μας.

### ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Γυμνάσιο και Ενιαίο Λύκειο Θέρμου σε πρόσφατους καλλιτεχνικούς αγώνες του Υπουργείου Παιδείας στον Πύργο Ηλείας παρουσίασε με την επιμέλεια του συγχωριανού

# ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

λόγου μας δεν υπάρχουν τόσα χρήματα. Το Διοικ. Συμβούλιο απεφάσισε την διεξαγωγή εράνου και όρισε τριμελή επιτροπή η οποία θα επισκεφθεί όλους τους επιχειρηματίες. Αξίζει να σημειωθεί ότι όλα τα μεγάλα έργα στο χωριό μας φέρουν την σφραγίδα του ξενιτεμένου Νεχωρίτη, γι' αυτό παρακαλείστε όπως ανταποκριθείτε στο κάλεσμα αυτό του Παπα-Νίκου για την ολοκλήρωση των εργασιών στο εκκλησάκι των Αγίων Αποστόλων. Όσοι επιθυμούν να προσφέρουν μπορούν να τηλεφωνήσουν στους συγχωριανούς μας κ. Γ. Πανάγον τηλ. 263-9332 και στον κ. Θ. Μαζιά τηλ. 249-4410.

Ελπίζουμε και ευχόμεθα να σας δούμε όλους την Κυριακή 9 Ιουλίου 2006 στο δείπνο προς τιμήν του Πατρός Γεωργίου Γιάνναρη.

Με Νεχωρίτικη Αγάπη  
Το Διοικητικό Συμβούλιο

☆☆☆

## Θέλουμε την υποστήριξη της Εκκλησίας

Στον Εθνικό Κήρυκα της 1/5/2006 διαβάζουμε την παρακάτω επιστολή του συγχωριανού μας Δημ. Μασγάλα.

Είμαι και εγώ ένας από τους πολλούς Ελληνορθόδοξους χριστιανούς που βρίσκομαι εδώ στη φιλόξενη αυτή χώρα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, τη χώρα της προόδου και της επιστήμης.

Χιλιάδες Έλληνες κατεστραμμένοι από τους δύο Εμφυλίους πολέμους της πατρίδας μας Ελλάδα μεταναστεύσαμε ως ανταρτόπληκτοι μετά των οικογενειών μας σε πολλές χώρες με την ελπίδα εργαζόμενοι να ζήσουμε καλύτερες ημέρες το υπόλοιπο της ζωής μας.

Αυτό έπραξα και εγώ και έφθασα στην Αμερική πριν 50 ολόκληρα χρόνια μετά της οικογενείας μου εγκατασταθείς εις την πόλη York της Πενσυλβανίας όπου συνεχίζω τον αγώνα της ομαλής οικογενειακής μου ζωής, παρά το γεγονός που έχουμε αιχμαλωτισθεί από την επιστημονική και την τεχνική εξέλιξη της χώρας αυτής, την υπερδύναμη του κόσμου όπως την ονο-

μάζουν.

Ο κάθε ξενιτεμένος που βρίσκεται εδώ δίνει τη δική του μάχη καθημερινά με σκοπό να διατηρήσει και να σώσει την πίστη του στην Ορθοδοξία, την οικογένεια, την πατρίδα, τα ήθη, τα έθιμα και την ελληνική μας γλώσσα, γιατί οι καιροί είναι δύσκολοι και χαλεποί.

Γι' αυτό μας χρειάζεται και θέλουμε την παρουσία και την υποστήριξη της Εκκλησίας μας.

Θέλουμε ενημέρωση, θέλουμε θεία κηρύγματα με το λόγο του Θεού, διότι είμαστε φτωχοί στην τροφή της Ψυχής μας.

Μήπως η σεβαστή μας Αρχιεπισκοπή με τον άγιο ποιμενάρχη της θα πρέπει να επιστρατεύσει τα στελέχη της και να βοηθήσει περισσότερο το ποίμνιό της;

Στα 50 ολόκληρα αυτά χρόνια, που βρίσκομαι σε αυτή εδώ τη χώρα, ποτέ, μα ποτέ δεν μας επισκέφτηκε εδώ στην ενορία μας ένας ιεροκήρυκας. Οι Ψυχές μας παραμένουν παρκοιές από πνευματική τροφή που θα τους δώσει τη δύναμη να αντέξουν στους πειρασμούς, αλλά και στους δύσκολους καιρούς που περνάμε τα τελευταία χρόνια.

Δυστυχώς η ελληνική γλώσσα δεν υπάρχει στη Θεία Λειτουργία των εκκλησιών μας εδώ στην Αμερική που την έχουν καταργήσει πρώτοι οι μεγάλοι ποιμενάρχες της Εκκλησίας. Η Εκκλησία μας έχει λησμονήσει ότι η επωνυ-

μία της Εκκλησίας μας εδώ στην Αμερική είναι Ελληνορθόδοξος Χριστιανική Εκκλησία και έχει ξεχάσει το θέμα των κατηχητικών για τη νεολαία.

Παρακολουθήσαμε φέτος τον Αγιασμό των Υδάτων, τα Θεοφάνεια, στη Φλόριδα όπου από την αρχή μέχρι το τέλος δεν ακούσαμε ούτε μια λέξη στα Ελληνικά από το σεβασμιότατο Αρχιεπισκοπικό μας κ. Δημήτριο. Και το ερώτημά μας είναι τι έχει ο σεβασμιότατος Αρχιεπισκοπός μας να μας απαντήσει;

Μήπως γράφω ψέματα; Να ζητήσω συγγνώμη ή να προσπαθήσει διά το μέλλον να τακτοποιήσει το θέμα αυτό ο σεβασμιότατός μας.

Αυτό και μόνο, μεταξύ των άλλων, με ώθησε σήμερα στη σύνταξη μετ' αγανακτήσεως της παρούσας επιστολής μου και να παρακαλέσω την σεβασμιότητά σας, σεβασμιότατε, όπως με μια σας εγκύκλιο να υπενθυμίσετε στους ιερείς των εκκλησιών της Αρχιεπισκοπής σας να χρησιμοποιούν την ελληνική γλώσσα, τη γλώσσα του Ευαγγελίου που είναι μόνο η ελληνική.

Σεβασμιώτατε, περνάμε δύσκολες στιγμές. Θέλουμε την ελληνική μας γλώσσα στις Θείες Λειτουργίες. Μας έχετε εγκαταλείψει και περνάμε δύσκολες στιγμές τα τελευταία αυτά χρόνια. Έφθασαν οι θεομηνίες, σεισμοί, λιμοί και καταποντισμοί. Ανοίξτε τα φτερά της Αρχιεπισκοπικής σας εξουσίας και σαν υπεράγιος ποιμενάρχης διορθώστε τα κακώς κείμενα.

Δώστε εντολή στις εκκλησίες μας να αρχίσουν θρησκευτικές λιτανείες παρακλήσεων προς τον μεγαλοδύναμο Θεό διά την σωτηρίαν των ψυχών μας και... ας μην μας ακούσει...

Συγχωρέστε με διά το συντακτικό της παρούσης και τα ορθογραφικά λάθη της 4ης Δημοτικού που μπόρεσα μέσα στη φτώχεια και τη δυστυχία της Κατοχής του Β' Παγκοσμίου Πολέμου να μάθω στα ορεινά εκείνα εγκαταλειμμένα χωριά της επαρχίας Ναυπακτίας του νομού Αιτωλοακαρνανίας.

Με σεβασμό προς τη σεβασμιότητά σας,  
**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ**

## Η διαδρομή

Απ' την Αθήνα αν ξεκινάς για το Νεχώρι ως τέρμα μέσω Ναυπάκτου, για να πας στα ορεινά παρθένα οδεύεις όλο δυτικά κι απ' τον Ισθμό Κορίνθου δια της Εθνικής οδού σε ρου Πελοποννήσου

προορισμό σου ν' αφιχθείς στο Ρίο, να περάσεις στ' Αντίρριο και από εκεί στη Ναύπακτο να φτάσεις.

Έπειτα δρόμο βόρεια κινάς να ανεβείς προς Θέρμο και στον Πλάτανο στόχο έχεις να βγεις

κι από εκεί όλο έλατα (βόρειο ανατολικά) το Χάνι του Λιόλιου στα ψηλά πρέπει ν' αναζητάς. Ο δρόμος μόνος του θα βρει Αράχοβα -Αη Δημήτρη κι από το λιμνοπόταμο, Εύηνου όχθη-κοίτη

το Νεχώρι θα φανεί τ' Αη Γιαννιού το ξωκλήσι κι έπειτα στην πλατεία του θα σε καλωσορίσει. Τρακόσα και... χιλιόμετρα πορείας οδικής περίπου κάνα εξάωρο θα αυτοκινηθείς

για το χωριό που αναζητάς, γης της Αιτωλικής.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦ. ΜΑΝΤΗΣ**

### «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου  
Νεχωριτών Ναυπακτίας  
Κωδικός 3327

☆☆☆

Εκδότης  
**ΜΑΝΘΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ**  
Σειρήνων 33  
Βύρωνας 162 32  
Τηλ./Fax: 210.76.45.280  
Internet site: www.nehoritis.gr

☆☆☆

Ηλεκτρονική σελ/ση -  
Εκτύπωση  
**ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.**  
Γερανίου 7 - 2ος όροφος  
Τηλ.-Fax: 210.52.38.107  
E-mail: costaszl@yahoo.gr

☆☆☆

Τεχνικός σύμβουλος  
**Κ. ΧΟΥΔΙΑΡΑΣ**  
Αγησιλάου 20 - Αθήνα  
Τηλ.: 210.52.36.835



# ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ "ΝΕΧΩΡΙΤΗ"

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)  
φορεί το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης, με άρθρο του στην περιοδική έκδοση "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ".

Σημειώνοντας ότι εκλεγμένη Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Νεοχωρίου είναι επίσης γυναίκα (η κα Φρόσω Μαργάλα), θα ευχηθώ στην κα Μέρμηγκα καλή επιτυχία και στους Νεχωρίτες πάντα μπροστά με "ηθλυκά μυαλά!"

**Ευχαριστούμε τον κ. Τσούμα εκδότη και διευθυντή της εφημερίδας για τα καλά του λόγια και τις ευχές του. Ελπίζουμε σαν Νεχωρίτες να μην τον διαψεύσουμε.**

**Ευχαριστούμε ακόμη τον Δήμαρχο Πλατάνου που στο ίδιο φύλλο της ίδιας εφημερίδας ασχολείτε με το χωριό μας με το άρθρο του:**

«Φωτισμένο χωριό»

Του Λεωνίδα Κωλέττα

«Στο έμπα της δεκαετίας του

70. Στήνουνε τις κολώνες για την ηλεκτροδότηση των χωριών μας.

Τα τελευταία, ίσως, της Ελλάδας που στερούνταν του πολυτιμου αγαθού. Που ζούσαν στο...σκοτάδι.

Με τα γνωστά μέσα φωτίζονταν, χωρίς να διαμαρτύρονται. Συνήθεια, έλεγαν και δεν τόχαν μεγάλη έγνοια.

Σ' ένα χωριό κραβαριοχώρι είχαν λύσει το πρόβλημα του φωτισμού της πλατείας. Πλατείας βέβαια που προσφερόταν για κάτι τέτοιο. Ένα γύρω μαγαζάκια και σπίντα. Στη μέση το πλατάνι. "Κοτρώτσος" η ονομασία του και τρανή η ιστορία για να εξηγηθεί αυτή η ονομασία.

Μέσα σ' όλα αυτά κι ο Επιθεωρητής που έπαιρνε "σβάρνα" τα χωριά από ρύμη σε λαγκάδι κι έφτανε στα σχολεία για να δώσει αλλά να πάρει κιόλας.

Σουρούπωνε και δεν ήξερες αν υπάρχει παρά πέρα ζωή. Ένα τέτοιο σουρούπωνμα βρήκε

τον επιθεωρητή στο από πέρα χωριό. Αγνάντεψε μια γυροβολιά και το μάτι του έπεσε στο "φωτισμένο" χωριό. Δικαιολογημένα απόρρησε και ρώτησε να μάθει.

Ο δάσκαλος του εξήγησε. Στο Νεχώρι έχουν κρεμασμένη στο πλατάνι μια μεγάλη λάμπα που καίει με γκάζι. Ο Σύλλογος της Αμερικής την προμήθευσε.

Σ' ένα μαγαζάκι βρίσκεται η μπουκάλα του γκαζιού και ο μαγαζάτορας κάνει το κουμάντο για το άναμμα και το σβήσιμο. Είναι τόσο απλό κατέληξε ο δάσκαλος.

"Απλό αλλά και μοναδικό", είπε ο επιθεωρητής και συνέχισε: "Έχω την εντύπωση ότι αυτό το χωριό είναι κάμποσα χρόνια μπροστά στον πολιτισμό". Αυτό δεν το αμφισβήτησε ο δάσκαλος αν και ένωσε άσχημα για το δικό του "καθυστερημένο" χωριό. Όλα αυτά πριν τριανταπέντε και πλέον χρόνια. Τώρα υπάρχει άφθονος φωτισμός και η λάμπα είχε ξεχαστεί.

Προχτές στην πλατεία του ίδιου χωριού, ο Μήτσος, ο γραμματέας του "εν Αθήναις" Συλλόγου, κρατούσε τη "λάμπα" με καμάρι. Θα την πάει στην Αθήνα. Θα τη συντηρήσει και θα τη βάλει στο Λαογραφικό Μουσείο του χωριού του, γιατί υπάρχει σημείο στο χωριό ένα αξιόλογο τέτοιο μουσείο.

Την έδειχνε με καμάρι στο δάσκαλο που είχε γνώση πραγμάτων και γεγονότων. Τον ρωτούσε επίμονα αν γνωρίζει τι είναι αυτό που κρατάει. Εκείνος έκανε τον ανήξερο, θέλοντας ν' αποφύγει την πρόκληση.

Πάνω στην "αναμπουμπούλα" της κουβέντας παρουσιάστηκε ο Καλαθογεώργος με μια χούφτα κόκκινα κεράσια.

Τ' δείχνε με καμάρι. Μ' ένα στόμα θαρρείς τον ρωτούσαν: Πότε κιόλας έγιναν!!!

Δε μπορεί κάποια παρέμβαση, κάποιο "βιασμό" θάκανες τούλεγαν.

Όμως ο Γεώργιος είχε την απάντησή του και μ' αυτή "τους έστειλε" όλους.

"Ακούστε, κύριοι, που τα ξέρετε όλα. Εδώ και μια βδομάδα η κερασιά μου ακούει μουσική. Αυτή είναι η αιτία που τα κεράσια μου ωρίμασαν νωρίς".

Έβαλε τη χούφτα του στην τσέπη του σακακιού του κι την έβγαλε γεμάτη κόκκινα κεράσια.

Οι "ξύπνιοι" χαμογελούσαν και ειρωνεύονταν.

Ένας ξέμακρος είπε μόνο "Αυτό έχω ακούσει ότι ισχύει για τα λουλούδια".

"Και τα κεράσια, τι είναι βρε ξύπνιε;" ρώτησε ο Γεώργιος και ακούμπησε στην καρέκλα του, για το τσιπουράκι του. "Κάθε στιγμή της ζωής μας έχουμε το ένα πόδι στο παραμύθι και το άλλο στην άβυσσο" είπε και έγραψε ο Paulo Coelho."

**Ο Δάσκαλος δεν έπρεπε "να νιώσει άσχημα", γιατί κάθε χωριό έχει τα δικά του χαρί-**

# ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στις 18/5/2006 επισκέφτηκε το χωριό μας ο Δήμαρχος Λεων. Κωλέττας με το μηχανικό του Δήμου Νίκο Βελαώρα και συζήτησαν με το Τοπικό Συμβούλιο και τον παπα-Νίκο (παρευρέθηκε και ο Γραμματέας του Συλλόγου) τα ακόλουθα:

- Να διαμορφωθεί ο εσωτερικός δρόμος από Γιάνναρη-Μάλλιου-Τσέλιου προς Κρανιά (κι άλλες φορές έχουμε αναφερθεί στον παραπάνω δρόμο, χωρίς αποτέλεσμα, αυτή τη φορά η Πρόεδρος του αιτήθηκε και ελπίζουμε να γίνει κάτι).

- Να γίνουν ορισμένες εργασίες στο Υπόγειο του Κοινοτικού καταστήματος (παράθυρα, πόρτα, αρμολόγι των τοίχων, ράφια, χωρίσματα).

- Να γίνουν εργασίες στις κοινοτικές τουαλέτες (Σκεπή με κεραμίδια, πλακάκια στους τοίχους -όπου λείπουν-, "τούρκικες" λεκάρες, καζανάκια, ντεπόζιτο).

- Να γίνουν εργασίες στο

χαντάκι στις Μαυροσκαμνίες.

- Επίσης συζητήθηκε η περίπτωση να γίνει αντικατάσταση της χρήσης των αιθουσών του σχολείου, δηλαδή να γίνουν οι εργασίες του Μουσείου στην αίθουσα εκδηλώσεων οπότε η αίθουσα του Μουσείου θα γίνει αίθουσα εκδηλώσεων και θα παραμείνουν οι προθήκες των σχολικών εποπτικών οργάνων -τουλάχιστον προς το παρόν-.

## ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΟΥ "ΝΕΧΩΡΙΤΗ"

Η Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας-Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης επιχορήγησε το Σύλλογό μας, για την έκδοση της εφημερίδας μας "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ" με το ποσό των 500 Ευρώ. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και δι αυτού τα μέλη του, ευχαριστούν θερμά το Υπουργείο για την άμεση ικανοποίηση του αιτήματος.

## ΤΟ ΚΟΥΡΕΜΑ ΤΩΝ ΓΙΔΟΠΡΟΒΑΤΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Τα παλιότερα χρόνια, υπήρχαν, όπως ξέρουμε, πολλά γιδοπρόβατα, στον Καρφοπεταλιά, με τις σάρες και τις γκρεμίλες του, στα ψηλά Αλώνια, στην Ασπρολακούλα, στις Γκορτσιές, στη Γύφτη Βρύση, στον Κέδρο, στα Καλαθείκια, στα Πορέτσινα, στη Σκαλούλα, στο Παλιονέχωρο (Μέγα ίσιωμα, Ασπρόβρυση, Αγία Παρασκευή, Αγοραστού, Κώματα Παλιαράχωβα κ.λ.π. Τα γιδοπρόβατα τότε ροβόλαγαν στις ραχούλες (ράχη τ' κ'ιά), κοντοραχούλες, βουνοπλαγιές ανάμεσα σε πουνάρινα, κέδρα κι αγκάθια, κι ακούγονταν τα βελάσματα και τα κυπροκούδουνά τους. Ήταν ωραία ακούσματα τότενες.

Το Θεριστή, δηλ. το μήνα Ιούνιο, οι τσοπάνιδες και οι νοικοκυρές του χωριού, συνήθιζαν να κουρεύουν τα γιδοπρόβατα (γαλάρια, στέρφα) και τις μαρτίνες του σπιτιού, για να μην καψώνουν το καλοκαίρι και να μη γιομίζουν κολτσίδες τα μαλλιά τους, όπως βόσκαγαν στα ψηλώματα και στα β'νά.

Το κούρεμα γινόταν με το λεγόμενο «γουρνοψάλλιδο», (ίσως τόλεγαν έτσι γιατί κούρευαν και τα χρούνια).

Τα γιδοπρόβατα τα κούρευαν, τις περ'σότερες βολές, κατά το σκάρο ή στο στάλισμα.

Όταν στάλιζαν, ή όταν τα σκάριζαν, τα έπιαναν ένα ένα απόξω στην πόρτα του μαντριού, για να μη λερώνονται από τις κοπριές, τα ξάπλωναν καταής κι ο ένας τα κράταγε από τα κέρατα (αν είχαν), απ' τα γένεια, ή από τα ποδάρια κι ου άλλος τα κούρευε «χράτσα χρούτσα» με το γουρνοψάλλιδο. Τα κούρευαν κι αποδώ κι από και κι από κάτω στην κοιλιά και γύρω απ' τα β'ζιά. Σε μερικά γίδια και στα τραϊά

άφηναν λίγα μαλλιά στη ράχη, στο σβέρκο και στη νουρά. Για να κάθονται στο κούρεμα και να μη προυγκάνε, τα φώναζαν με τόνομά τους, όπως Σιούτα, Λιάρα, Γαλάζια, μπάλια, αράπου, αστέρου, κάλεσια, καραγκούνα, κοκκίνου, κόκια, μπλιώρα, μπάλια, μόρφου, γκιάσα.

Τις μαρτίνες, οι βάβες τις κούρευαν στο κατώϊ, όπου συνήθιζαν τότε να βάνε τ'ς γίδες, ή κάτω απ' την Κρεββάτα (μεγάλο μπαλκόνι).

Τα μαλλιά τα μάζωναν και μετά από κάποια επεξεργασία, τα καθάριζαν, τα άδαναν στα Λανάρια και τα μεν μαλλιά των γιδιών τα έφτιαχναν τραουβελεντζες και κάπες, τα δε μαλλιά των προβάτων μετά το γνέσιμο στις Ρόκες, τάπλεκαν πουλόβερ, φανελλες, τσουράπια, χειρώτια κ.ά. Όσοι μάζωναν πουλά μαλλιά τα πούλαγαν.

Μια κι αναφερόμαστε στα γίδια, μπορούμε να μνημονεύσουμε «τη φκαρύδα».

Η φκαρύδα (είδος σκυληκιού), δημιουργούσε αρρώστια στα γίδια και τις μαρτίνες όταν βόσκαγαν σε γκουρπένια. Πρίζονταν οι κοιλιές τους, γίνονταν τούμπανο, και για να τους περάσει, έπρεπε κάποιος να ματσαλίσει τη φκαρύδα και να τη φτύσει στο στόμα της γίδας κι έτσι ξεπρίζονταν οι γίδες.

Οι τελευταίοι λιγοστοί κτηνοτρόφοι, μικρών ή μεγάλων κοπαδιών, στο χωριό σήμερα (Γ. Ζαρκάδας, Δ. Καλαθάς, Α. Κοπάνης, Ι. Λαζοδήμος, Ν. Μαζιάς, Κ. Φούρλας κατ' αλφαβητική σειρά), συνεχίζουν το κούρεμα κάθε Ιούνιο, άλλοι μηχανήμα κουρέματος από Αμερική.

Δεν αποκλείεται να αϊστοίσαμε κάτι σχετικό.

**Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ**

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ-ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στα "Καλά Καθούμενα", μετά τη βάπτισή της εγγονής μου Δήμητρας, έγινε τραπέζι στο "ΜΕΖΕΔΟΠΛΕΙΟ" του συγχωριανού μας Γιώργου Ι. Λειβαδίτη. Η εξυπηρέτηση ήταν άριστη, η οργάνωση άρτια, η ποιότητα και η ποικιλία των φαγητών τέλεια (έβαλε βέβαια το χεράκι της και η κυρά-Γιαννούλα με τη νεχωρίτικη χορτόπιτα και τ' άλλα εκλεκτά μεζεδάκια της). Μουσική και Τραγούδια για όλους.

Ο Γιώργος έχει δίπλα στον Άγιο Αρτέμιο Αθηνών κατάσταση "μεζεδοπωλείο" που προσφέρεται για τέτοιες εκδηλώσεις.

Όλοι έβλεπαν με θαυμασμό τη διακόσμηση του μαγαζιού, που έχει επιμεληθεί ο ίδιος με μεράκι και όραμα το Νεχώρι. Χωριό ολόκληρο συμπυκνωμένο σε 150 τ.μ. με οδούς: Νεοχωρίου Ναυπακτίας, Μάνου Χατζηδάκη, Τζένης Καρέζη, με Μονοθέσιον Δημοτικόν Σχολείον Νεοχωρίου, με παντοπωλείο "Η Ειλικρίνεια" Γεωργίου Ν. Πλάκα, με οπωροπωλείο "Η Αφθονία" Αθ. Ι. Κοτρώτσου", με πηγάδι, με σινεμά "Η Αυλή μας" (Λατέρνα Φτώχεια και Φιλότιμο το έργο της ημέρας), με περίπτερο και λοιπά. Τύφλα να' χουν οι διακοσμητές όλου του κόσμου. Το μεράκι του Νεχωρίτη τους ξεπέρασε.

Ευχαριστώ το Γιώργο ως παππούλης και τον συγχαίρω ως Νεχωρίτη.

Ο παππούς της Δήμητρας  
**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ**

## Στα μεταχτά...

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)  
στην αίθουσα εκδηλώσεων. Το κέφι ήταν μεγάλο, αφού ο Δημήτρης Σαλιός παίζοντας "ξηροντάουλο" τους ξεσίκωσε όλους.

✓ Στις 19/5/2006 και γύρω στις 21.00 ώρα, έπιασε φωτιά στην περιοχή του Αϊ-Γιάννη, χωρίς να πάρει έκταση χάρις στην προσπάθεια των χωρια-

τών. Αραχωθίτες, που είδαν τη φωτιά, ειδοποίησαν και μια ομάδα Αγιοδημητριάνων με επικεφαλής το Δήμαρχο βοήθησαν στην κατάσβεση της φωτιάς. Κάηκαν βάτα και μερικά πουνάρινα. Ευτυχώς εκείνη την ώρα δε φυσούσε αέρας και η κατάσβεση της φωτιάς ήταν εύκολη. Τα αίτια της πυρκαγιάς δεν έγιναν γνωστά.

μαζί και απομακρύνονται πριν ξεσπάσουν θύελλες και καταγίδες.

Με λίγα λόγια οι Νεχωρίτες είναι ευλογημένοι δύο φορές από το Θεό της Ελλάδας και παραμένουν μονοιασμένοι και αγαπημένοι και τους Συγχαίρου με εγκάρδια.»

**Ευχαριστούμε τον κ. Τρύφωνα Χατζηνικολάου, για τα καλά του λόγια και περιμένουμε πάντα να μας ενημερώνει για θέματα του Απόδημου Ρουμελιώτη.**

**οματα και αρετές.**

**Στον "ΑΥΓΕΡΙΝΟ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ" στην Έκτακτη Καλοκαιρινή Έκδοση, 2006 ο συντάκτης αυτού κ. Τρύφωνα Χατζηνικολάου γράφει:**

**«Νεχωρίτες Ναυπακτίας Ελλάδας»**

«Λάβαμε την εφημερίδα του Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας, με έδρα την Αθήνα και διαπιστώσαμε το μεγάλο έρωτα των απανταχού Νεοχωριτών για το χωριό τους και, όταν παρουσιάζονται σύνεφα στο Καρφοπεταλιά ..... τα φυσάνε όλοι



# ΑΠΟΦΥΓΗ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)  
**ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ  
ΜΕΤΡΑ**

Για την προστασία της οικιστικής περιοχής του Νεοχωρίου και την αντιμετώπιση των κατολισθητικών κινήσεων, καθώς επίσης την αποφυγή μελλοντικής επέκτασης των φαινομένων αυτών, που δεν αποκλείεται, αλλά αντίθετα θεωρείται πολύ πιθανή με πρόκληση περαιτέρω ζημιών, προτείνονται ορισμένα μέτρα προστασίας, τα οποία πιστεύεται ότι είναι δυνατόν να περιορίσουν ή και να εξουδετερώσουν τη δράση των παραγόντων εκείνων που ενεργοποιούν το μηχανισμό εκδήλωσης των κατολισθητικών φαινομένων. Τα μέτρα αυτά είναι τα εξής:

## ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

- Να κατασκευαστεί στο εσωτερικό του δρόμου στραγγιστήρι σε μήκος που να φθάνει το πρηνές ανάντη του Νεκροταφείου και το οποίο θα απάγει τα νερά τόσο της πηγής, όσο και τα νερά που προέρχονται από την υπερχειλίση του Υδραγωγείου, προς τα κατόντη σε φυσικό άξονα απορροής (ρέμα), έτσι, ώστε να αποφεύγεται ο εμποτισμός του εδάφους και να διαβρώνεται το επίχωμα του δρόμου και το νάντη και κατόντη πρηνές.

- Να ελεγχθούν τα νερά υπερχειλίσεως του υπάρχοντος Υδραγωγείου ανάντη, έτσι

ώστε να πάνουν οι διαρροές νερού που εμπλουτίζουν το μανδύα αποσάθρωσης του φλύσχη στην περιοχή αυτή.

- Να κατασκευαστεί τειχίο συγκράτησης των μαζών και στραγγιστήριο ανάντη του δρόμου και για μήκος όσο το μέτωπο της μεγάλης κατολίσθησης (Θέση 2 του Σχήματος 5-1) -Συκιές- και αυτό των κατολισθητικών κινήσεων (Θέση 3 του Σχήματος 5-1) -Συκιές. Το στραγγιστήριο θα είναι πληρωμένο με διαβαθμισμένο υλικό (αμμοχάλικο) επενδεδυμένο με υδροπερατό υλικό (γεωφύσισμα) στην ανάντη πλευρά του και αδιαπέρατο υλικό (γεωμεμβράνη) στην κατόντη πλευρά του, ενώ στον πυθμένα θα υπάρχει σωλήνας για τη συγκέντρωση και απαγωγή των νερών μέσα στην "ποτίστρα"! που έχει κατασκευαστεί στη μάζα της κατολίσθησης και που θα τα οδηγεί στο ρέμα Κλινοβίτης.

- Να κατασκευαστεί τειχίο συγκράτησης των μαζών και τσιμέντινο αυλάκι στο εσωτερικό τμήμα του δρόμου και για μήκος περίπου 40μ. Τα νερά θα πρέπει να απάγονται προς κατόντη μέσα στην κοίτη του ρέματος Καλαμίτης.

- Ο τσιμενταύλακας απαγωγής των νερών υπερχειλίσεως του Υδραγωγείου θα πρέπει να συνεχιστεί προς τα κατόντη μέχρι το ρέμα Καλαμίτης. Επίσης θα πρέπει

να ελεγχθούν τυχόν διαρροές νερού του τσιμενταύλακα στα ανάντη της θέσης 4 -Μαυροσκαμνίες.

## ΓΕΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

- Διευθέτηση της ροής με εγκιβωτισμό (τσιμέντινα αυλάκια) όλων των ομβρίων υδάτων και των νερών των πηγών (που πρέπει οπωσδήποτε να συγκεντρωθούν), τα οποία συναντώνται στην οικιστική περιοχή, με σκοπό την παροχέτευση τους εκτός αυτής στους φυσικούς άξονες απορροής (παρακείμενα ρέματα). Η διευθέτηση όλων των υδάτων κρίνεται απολύτως αναγκαία, προκειμένου να αποφεύγεται ο εμποτισμός των εδαφικών σχηματισμών, γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα την επί πλέον υποβάθμιση των ήδη μειωμένων γεωμηχανικών παραμέτρων αυτών.

- Απομάκρυνση με τεχνικά έργα των νερών των πηγών αλλά και των ομβρίων του οδικού δικτύου του χωριού που καταλήγουν στις ασταθείς πλαγιές μακρυνά απ' αυτές.

- Περιορισμός, κατά το δυνατόν, των ποτιστικών δραστηριοτήτων στους αναβαθμούς με κηπευτικά.

- Απαγόρευση της υλοτόμησης καθώς και διατήρηση και προστασία της σημερινής κατάστασης της βλάστησης στα πρηνή του οικισμού.

- Αποφυγή επιπλέον φόρτισης του πρηνούς δια της κατασκευής νέων οικιών.

# ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ (Νεότερα δεδομένα)

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)  
ταιρείας, μια μελέτη του Ευρυτάνα ερευνητή Ανάργυρου-Γιάννη Μαυρομύτη, που αλλάζει πάρα πολλά από τα μέχρι τώρα γνωστά για τα χωριά των Κραβάρων και φυσικά και για το Νεοχώρι 4.

Η μελέτη αυτή αναφέρεται σε δημοσίευση του κατάστιχου του σαντζακίου των Τρικάλων του έτους 1454/5, δηλαδή 1-2 χρόνια μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης. Το σαντζάκιο των Τρικάλων ήταν ενιαία διοικητική και φορολογική περιφέρεια, στην οποία περιλαμβανόταν και η περιοχή της ορεινής Ναυπακτίας, των Κραβάρων. Σ' αυτό το κατάστιχο υπάρχουν λίστες χωριών με αριθμό νοικοκυριών σε κάθε χωριό που ήταν υπόχρεα απόδοσης φόρου στον τούρκο περιφερειάρχη. Σε μια λίστα αναφέρεται το Νιχώρι με 16 νοικοκυριά και η Αράχοβα με 23. Απ' ότι γνωρίζω είναι η πρώτη φορά που γίνεται αναφορά στο χωριό μας μαζί με άλλα 63 χωριά στη χρονολογία αυτή. Το εξαιρετικά σημαντικό είναι ότι τα χωριά των Κραβάρων εμφανίζονται υπαρκτά στη Βυζαντινή αυτοκρατορία και δεν είναι κατο-

πινά δημιουργήματα. Για το χωριό μας έχει και την ιδιαίτερα σημαντική σημασία, αφού αναφέρεται με το σημερινό του όνομα, σημαίνει ότι ήταν το χωριό της σημερινής θέσης.

Από την παραπάνω μελέτη προκύπτει κι ένα άλλο στοιχείο ως προς την προέλευση της ονομασίας Κράβαρα και Κραβαρίτες. Ο τιμαριούχος Τούρκος, αυτός δηλαδή που έπαιρνε τους φόρους της περιφέρειας των Κραβάρων ονομαζόταν Kavanar και το ενδεχόμενο η περιοχή μας να πήρε την ονομασία Κράβαρα, από αυτόν είναι πολύ πιθανό.

Το όλο θέμα έχει πιστευό πολύ μεγάλη ιστορική σημασία, γιατί αποδεικνύει ότι τα χωριά των Κραβάρων μεταξύ των οποίων και το δικό μας υπήρχαν από την αρχή της τουρκοκρατίας, ήταν δηλαδή Βυζαντινά. Θα απαιτηθούν περαιτέρω έρευνες και μελέτες για να δοθούν απαντήσεις. Ήδη ο ιστοριοδίφης, μελετητής της περιοχής μας και πρόεδρος της Εταιρίας Ναυπακτικών Μελετών Χαράλαμπος Χαλαμπόπουλος με τον οποίο επικοινωνήσα με διαβεβαίωσε ότι αναμένει την πλήρη Τουρκική έκδοση

του κατάστιχου, το οποίο περιέχει και ονόματα κατοίκων, για πλήρη μελέτη, αναγνωρίζοντας ο ίδιος ότι τα νέα στοιχεία ανατρέπουν πολλά από τα μέχρι σήμερα κρατούμενα για την περιοχή μας.

Επειδή, τα παραπάνω αναφερόμενα, με εντυπωσίασαν τα παραθέτω για μια πρώτη ενημέρωση και εκτίμηση, εν αναμονή νέων στοιχείων που ενδεχομένως θα αποκρυσταλλώσουν την όλη αλήθεια. Γιατί νομίζω ότι κάθε γνώση για τον τόπο της καταγωγής μας, μας είναι πολύτιμη και χρήσιμη.

## ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

1. Δημ. Φούρλας: Το Νεχώρι του μύθου και της ιστορίας, Εφημερίδα "Νεχωρίτης" φύλλο 3, 4, 5, 7, 1976, 1978, 1978.

2. Δημ Ντούζος: Νεχώρι το καμάρι μας, σελ. 33-40, Αθήνα 1993

3. Χαρ. Δ. Χαλαμπόπουλος: Ερημωμένα χωριά της επαρχίας Ναυπακτίας, Ναυπακτικά, ΣΤ σελ. 359-390, 1992-93.

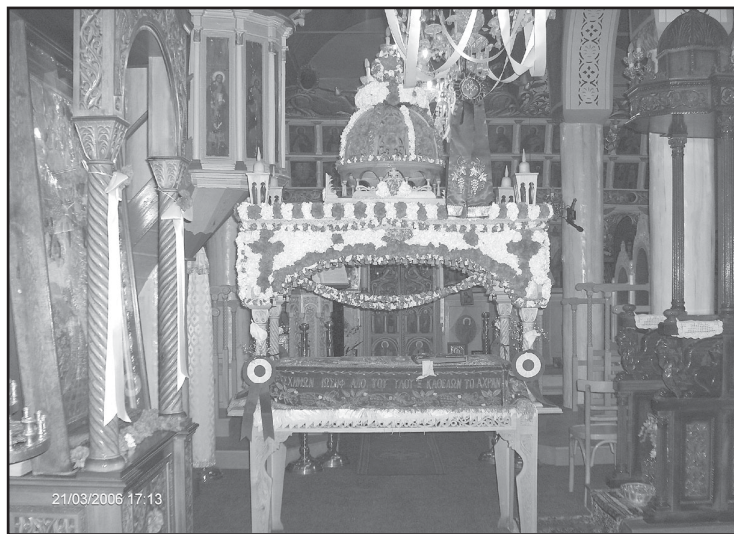
4. Ανάργυρος-Γιάννης Μαυρομύτης: Κράβαρα 1454/5, "Τα Αιτωλικά" τεύχος 5 σελ. 93-102 Δεκέμβριος 2005.

# ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Κι εφέτος συγκεντρωθήκαμε στο χωριό για να γιορτάσουμε το ήαμπρότερο γεγο-

για πρώτη φορά έλαβαν μέρος και κοπέλες.

Αφού αξιωθήκαμε να σηκώ-



Ο Εφετινός στολισμός του Επιταφίου ήταν ένας από τους καλύτερους του Χωριού μας.

ΦΩΤΟ: Αθανασίου Μασγάλα

νός της Χριστιανοσύνης, την Ανάσταση του Κυρίου.

Τη Μ. Παρασκευή άρχισε από το πρωί το στόλισμα του Επιταφίου με ιδιαίτερη φροντίδα και χάρη..

Το βράδυ μέσα σε κλίμα θρησκευτικής κατάνυξης και γαλήνης έγινε η περιφορά του Επιταφίου, στην οποία

σουμμε το Άχραντο σώμα του Κυρίου, επιστρέψαμε στο ναό έμπησοι συναισθημάτων δέους, ψυχικής αγαλλιάσεως και ιδιαίτερης τιμής. Είθε και του χρόνου να μας αξιώσει ο Θεός να παρευρεθούμε στο ναό του Χωριού μας για να βιώσουμε και πάλι το Θείο γεγονός. ΜΑΡΙΑ ΑΝΤ. ΜΑΣΓΑΛΑ

# ΟΡΓΑΝΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ (Ο.Σ.Υ.Ν.)

(Αρχαιρεσίες 9/4/2006)

## Για το Κεντρικό Συμβούλιο:

ΤΣΩΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ  
ΔΗΜΑΔΑΜΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΗ  
ΤΣΑΝΑΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ  
ΖΙΑΜΠΑΡΑ ΜΑΡΙΑ  
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ  
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΕΡΕΤΗ  
ΛΟΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ  
ΖΗΣΙΜΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ  
ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ  
ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΚΙΝΟΟΣ  
ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ Φ.  
ΣΑΛΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Πρόεδρος  
Αντιπρόεδρος  
Β' Αντ/εδρος  
Γεν. Γραμ/τεας  
Β' Γεν. Γραμ/τέας  
Ταμίας  
Β' Ταμίας  
Έφορ. Εκδόσεων  
Όργαν.Γραμ/τεας  
Εφ. Δημ. Σχέσεων  
Υπεύθ. Γραφείου  
Αναπλ/κό Μέλος

Δενδροχωριτών  
Αραχωβιτών  
Τερψιθεατών  
Μηλεωτών  
Νεοκαστριτών  
Ελευθεριαντών  
Καστανιωτών  
Πλατανιωτών  
Αγλαδοκαστριτών  
Κλεπαϊτών  
Δορβιτωτών  
Νεοχωριτών

## Για το Εποπτικό Συμβούλιο:

ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ  
ΚΑΡΤΕΡΗΣ ΣΑΒΒΑΣ  
ΚΟΥΚΟΥΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ  
ΜΑΜΑΛΗ ΠΟΛ.  
ΣΕΡΕΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ  
ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ Ι. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Καστανιωτών  
Τερψιθεατών  
Αραχωβιτών  
Ποκιστιανών  
Ελευθεριαντών  
Νεοχωριτών

(Αναπληρ.Μέλος)

# Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Ε Σ

Από το Δήμο Πλατάνου λάβαμε την παρακάτω επιστολή:  
" Πλάτανος 30/3/2006 Αριθ. Πρωτ. 881

**Θέμα: Παιδική χαρά Δημοτικού Διαμερίσματος Νεοχωρίου**  
Σχετ.: Το υπ' αριθμόν 645/24-2-2006 έγγραφό σας

Σε απάντηση του παραπάνω σχετικού σας εγγράφου σας γνωρίζουμε ότι στο Τεχνικό Πρόγραμμα του Δήμου μας για το έτος 2006 έχει προβλεφθεί πίστωση για επισκευή και συντήρηση παιδικών χαρών καθώς και προμήθειας οργάνων παιδικών χαρών στα Δημοτικά Διαμερίσματα του Δήμου Πλατάνου και επομένως και για το Δημοτικό Διαμέρισμα Νεοχωρίου.

Ευχαριστούμε.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΩΛΕΤΤΑΣ"

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ευχαριστεί θερμά το Δήμαρχο για την άμεση απάντησή του. Για τις εργασίες που θα γίνουν στην παιδική χαρά του χωριού μας, ελπίζουμε να γράψουμε στο επόμενο φύλλο του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ".

# ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)  
στο Γραμματέα του Συλλόγου τηλ 210-9717629 ή σε ένα από τα μέλη του Δ.Σ. ή να ταχυδρομήσετε την επαγγελματική σας κάρτα (Σύλλογο Νεοχωριτών Ναυπακτίας, Σειρήνων 33, Βύρωνας, 16231) ώστε να συμπληρωθεί το αρχείο του Συλλόγου. Στην απίθανη περίπτωση που δεν

θέλετε να συμπεριληφθεί το όνομά σας στον επαγγελματικό οδηγό, παρακαλούμε, επικοινωνήστε με το Γραμματέα του Συλλόγου.

Σας πληροφορούμε ότι στα σχέδια του Διοικητικού Συμβουλίου είναι και η έκδοση Τηλεφωνικού Καταλόγου Νεοχωριτών.

Το ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ



## Ιστορίες παλιές

### Το μυστικό του Πιντιλέου

Η Μάρω της θειάς της Φώ-  
ταινας, κοπέλα σαν τα κρία τα  
νερά, μάταια πρόσμενε τα  
προξενιά. Είχε «αϊκ' στεί» η  
δόλια στο χωριό και πού να  
ζυγώσουνε προξενιάδες.

Και σε κάποιους ξενοχωρί-  
τες, που θα 'στέλναν τα προ-  
ξενιά τους, έπεφταν στη μέση  
οι «καλοθελητάδες» και τους  
σταμάταγαν:

– Πού πάτε αυτού, ωρέ, να  
χαντακώσ'τι το πιδί σας; Αυτή-  
νη «δίνει ψωμί στ'ς κλέφτις»!

– Τι λες, ωρέ; Αλήθεια;...

– Αλήθεια, ψέματα... τι να  
σου ειπώ. Δεν είδα... Αυτά τα  
πράματα δε γίνονται στο φό-  
ρο!... Έτσ' είπαν, έτσ' αϊκ'σα,  
έτσ' λέω... Κι έπαιρναν δρόμο  
οι προξενιάδες. Κι ανέμενε η  
Μάρω να προσμένει το γα-  
μπρό, που δε φαινόταν. Και  
μαράζωναν τ' αφράτα της τα  
κάλλη.

Ο Πιντιλέος ήταν κομμάτι  
«περασμένους». Είχε «ξεπερδι-  
κήσει» τη φαμελιά του κι από-  
μειναν «δυο κούκοι μαναχοί»  
αυτός κι η Πιντιλέινα. Μα κι  
αυτή του άφησε γεια και χρο-  
νους και «πάει καλλιό τ'ς» στα  
κυπαρίσσια απ' κατ' τα ψ'λά». Κι  
έμεινε ο Πιντιλέος έρημος  
και μοναχός, μέσα στα τέσσε-  
ρα τα τοίχια του σπιτιού του.

– Τι κάθισι, ωρέ Πιντιλέο,  
τον συμβούλευαν οι φίλοι του.  
Δε βρίσκεις νια φτώχεια να τ'  
στιφανωθείς;...

Δεν τιλεύετι η μαναξιά, Πι-  
ντιλέο...

– Σι μένα το λέτι αυτήνο απ'  
το ζάω;...

– Ε, τότε τι κάθισι... Πάρι νια  
γ'νικούλα να «κάμει χωριό».

– Κι ποιά μι παίρνει ιμένα,  
γέροντα άνθρωποι;

– Ποιά σι παίρνει;... Υπάρχει  
φτωχολο'ιά, Πιντιλέο απ' θα σ'  
χώραγαν κι τα πιθαμένα σ', όχι  
ποιά σι παίρνει!...

Πες ο ένας, πες ο άλλος,  
στο τέλος τον κατάφεραν.

– Να πάρ'ς τ' χήρα τ' Βαγγι-  
λιώ, του πρότειναν.

– Δε λέω, καλή είναι κι φανισι-  
μνιά, αλλά έχει νια λάκα φαμι-  
λιά η βλοημένη, αρνήθηκε ο  
Πιντιλέος. Ιγώ είδα κι έπαθα  
για να ξιστήσω τη δ' κιά μ' τ'

φαμιλιά. Να ξαναμπώ απ' τ'ν  
αρχνή; Να βάλω κινούργια  
ντράβαλα στο κιφάλι μ';... Άσι  
μι ήσυχο... Την απέρριψε.

Του είπαν για τη Χαρίκλεια  
τ'ς Στάθαινας, π' αναπάταγε λι-  
γάκι.

Δεν του άρεσε.

– Τι διάολο τ'ν κ'τσαρίδω να  
πάω να φορτωθώ; Ας λειπ' κι η  
συντροφιά τ'ς κι το καλό τ'ς.

Νια κι τ' αποφά'ισα να πα-  
ντρευτώ, να πάρω μίνια απ' να  
τρώγιτι...

«Η μίνια του μύρ'ζι κι η άλλη  
τ' βρώμα'ε».

Πώς τ'φερε η κουβέντα και  
για τη Μάρω της Φώταινας.

– Αυτή καλή είναι! –Του άρε-  
σε του Πιντιλέου– αλλά...

– Αλλά; Τι αλλά;...

– Να,... έχει αϊκ'στεί...

– Τι έχει; Αϊκ'στεί; Τι λες, ρε  
Πιντιλέο;... Από λόγια άλλο κα-  
λό. Είδι κανένας τίποτα;

Για ουλνούς μας λένι. Κο-  
σμάκης είναι κι λέει. Θα τ' β'λώ-  
σουμι το στόμα; Μπα σι καλό  
σ'!...

Ασ' τον να λέει ό,τ' θέλει...

Θα ειπεί, θα ειπεί, θα βαρι-  
θεί κι θα πάψει.

Τελικά κάμφθηκαν οι αντιρ-  
ρήσεις του Πιντιλέου, καθότι η  
Μάρω ήταν κι... «κόμματος»  
συν τοις άλλοις και μια καθη-  
μερινή, στο ξωκκλήσι του Αϊ-  
Γιάννη, εν στενώ οικογενειακώ  
κύκλω, «δόξη και τιμή» έγιναν  
τα στέφανα του Παντελέοντος  
και της Μαρίας.

Μετά τα στέφανα ο Πιντιλέ-  
ος πήρε παράμερα τη Μάρω  
και της εξηγήθηκε σταράτα.

– Τήρα να ιδείς, ό,τ' έκαμης  
κορίτσ', καλά καμωμένα. Από  
δω κι πέρα σι θέλω τύπο κι υ-  
πογραμμό κι θα πιράσουμι αϊ-  
τι...

– Τι λες, Πιντιλέο μ'; Αϊκούς  
τι λέει ο παλιόκοσμος, π' δεν  
έχει τίποτα άλλο να κάμ' κι κά-  
θιτι κι ξιλ'θάει τα σπίτια τ'  
χωργιανών!...

Ιγώ ιτούτουά, κι έδειξε το

μέτωπό της, το 'χω κατακάθα-  
ρο!...

Δεν ξέρω... Λέω!... είπε ο Πι-  
ντιλέος κι έκοψε την κουβέντα  
ως εκεί.

Κι η Μάρω στάθηκε βράχος  
ηθικής και τιμιότητας. Τίμησε  
το στεφάνι της και με το πα-  
ραπάνω. Δεν ενέδωσε σε καμί-  
α απ' τις... «Σειρήνες», που  
βάλλθηκαν να την ξελογιάσουν.  
Μέχρι πού, οι επίδοξοι «καφα-  
νταραίοι», απελπισθέντες κα-  
τέθεσαν τα όπλα και... έλυσαν  
την πολιορκία.

Ένας όμως, που άκουγε στο  
όνομα Χ'στόφορος Βερβερί-  
τσας, δεν το 'βαλε κάτω. Συνέ-  
χιζε να την... πολιορκεί στενά,  
ελπίζοντας στην... «άλωσή»  
της.

– Πού θα μ' πάει; έλεγε, θα  
πέσει, τι θα κάμ'.

Όπου πήγαινε η Μάρω,  
μπροστά ο Χ'στόφορος. Για  
νερό πήγαινε; Στη βρύση κι ο  
Χ'στόφορος.

– Ήθιλα ένα νιράκι απ' τα χι-  
ράκια σ' τα παχ'λά κι τ' άσπρα,  
ωρέ Μάρω...

– Να σκύψ' στον κουρούτο κι  
να πιείς όσο θέλεις, ερχόταν  
κοφτή και αυστηρή η απάντη-  
ση της Μάρως. Πήγαινε για  
κλαρί στο λόγγο; Μπροστά ο  
Χ'στόφορος.

– Να σε βοηθήσω να κό-  
ψουμι κλαρί; πρότεινε στη Μά-  
ρω.

– Κόβω κι μαναχή μ', κ'λή  
δεν είμι! Έχω χέρια...

– Τα γλέπω, ωρέ Μάρω. Τα  
γλέπω κι μι σφάζ'νι μες στ'ν  
καρδόουλα. Κι χιράκια έ'εις κι  
ποδαράκια έ'εις κι απ' ούλα  
έ'εις, αλλά τα έ'εις για τον Πι-  
ντιλέο μαναχά.

Στη βοσκή έβγαζε ταπραμα-  
τάκια της η Μάρω; Τσοπάνος  
κι ο Χ'στόφορος, αυτός που  
δεν ξεκόλλαγε από τα μαγαζιά.

– Γλεπ'ς, Μάρω, πώς σμου-  
νι τα ζωντανά μας; της έλεγε με  
νόημα. Να ιδούμι πότι θ' απο-  
φασί'εις να σμίξουμι κι μεις.

– Αυτό να το βγάλεις απ' το  
μνυαλό σ', τον έκοβε η Μά-  
ρω...

Κρύο έκανε; Της ζήταγε να  
τον ζεστάνει, «γιατί εκείνη η  
Χ'στοφορίνα είναι μπουζ'ι... Τι  
τον πάγο ν' αγκαλιάζ'ς τι αυτή-  
νην», της έλεγε.

Έκανε ζέστη; Της ζήταγε  
δροσιά απ' τη δροσιά της.

Βέβαια όλα αυτά τα υπονο-  
ούμενα και τα γλυκόλογα την  
κολάκευαν τη Μάρω, μα πήρε  
απόφαση να τιμήσει το στεφά-  
νι της και θα το κάνει.

Τόσο πολύ της έγινε ενο-  
χλητικός ο Χ'στόφορος, που  
αποφάσισε να το ειπεί στον ά-  
ντρα της.

– Το και το, Πιντιλέο, ο  
Χ'στόφορος ο Βιρβιρίτσας...

– Τι λες, μωρέ, το παλιοτό-  
μαρο!...

Ξάμωσι κι όλας απάν' σ';

– Τι λες, Πιντιλέο; Μπα σε  
καλό σ'!

Θα τον άφ'να ιγώ να ξαμώ-  
σει; Θα τα τσάκαγα τα ξηρά τ',  
όχι να ξαμώσει κι όλας!...

– Έτσι μπράβο! ησύχασε ι-  
κανοποιημένος ο Πιντιλέος.  
Στο ύψος σ' ισύ... Κι ασ' τον  
αυτόν σι μένα... Έχω ράμματα

για τ' γούνα τ'...

Μια μέρα η Μάρω πήγαινε  
στο μύλο. «Γεια σ'» μπροστά  
της ο Χ'στόφορος.

– Για πού το 'βαλες, Μάρω;  
ρωτάει όλο γλύκα.

– Για το μύλο...

Δεν είπε τίποτα άλλο. Πάει  
στο σπίτι, αρπάχνει ένα «σο-  
μπόλι» σιτάρι, που το'χε η γυ-  
ναίκα του για σπόρο και μια  
και δυο στο μύλο.

– Καλώς το Χ'στόφορο, τον  
καλοδέχτηκε ο μωλυνάς, μόλις  
τον αντίκρουσε στη μπασιά του  
μύλου. Πώς το 'παθες, μωρέ  
Χ'στόφορε, κι ήρθις από δω;

– Μ' έστ'λι η γ'ναίκα μ', ν'  
αλέ'εις λίγο σταράκι για λει-  
τουργίες.

– Να τ' αλέσουμι... Κάτσι  
πρώτα να ξαλέσω το άλεσμα  
τ'ς Πιντιλέινας κι θα το φκιά-  
σουμι κι αυτό. Αλλά, αφού είναι  
για λειτουργίες, θέλει άλλαγμα  
ο μύλος, για να το βγάλει ψ'λό-  
τιρο...

– Τι ψ'λό κι τι χοντρό... Ά-  
λεσ' το, για να φεύγω.

– Α, μην είσι διαστ'κός...

Θα κάτσουμι, θα πιούμι το  
ρακί μας, θα κάμουμι τ'ν τσ'γά-  
ρα μας, θα ειπούμι κι πέντι  
κουτσουκέφαλα, θα γυρίσουμι  
το μύλο, κι απέ θα φκιάσουμι  
κι τ' αλεύρ'...

– Καλάα! Κάμι ό,τ' καταλα-  
βαίνεις. Ιγώ θα 'ρθω πίσω τα-  
χιά, για να πάρω τ' άλεσμα.  
Τώρα δεν έχω κιρό για χασο-  
μέρια. Πού να καθίσει ο  
Χ'στόφορος, που θα 'φευγε η  
Μάρω. Πού θα την ξανάβρισκε  
τέτοια ευκαιρία...

– Όπως καταλαβαίνεις, είπε  
ο μωλυνάς, αφήνοντας την  
κουβέντα ως εκεί.

Φόρτωσε η Μάρω τ' άλεσμα  
στο ζαντραβέλι της, χαιρέτισε  
και πήρε «πέσε σήκω» τον α-  
νήφορο. Δεν έκαμε δέκα δρα-  
σκελιές και να σου ο Χ'στόφο-  
ρος από κοντά.

– Τώρα δε θα μου ειπείς το  
όχι, που είμαστε μαναχά μας.  
Ιδω δε μας γλεπ' κανένας. Δεν  
υπάρχει ψ'χ'...

– Τήρα να σου ειπώ, του εί-  
πε η Μάρω αυστηρά, διάβα κι  
σύρι στ' στράτα σ' κι μη μι πι-  
λατεύ'ς, γιατί θα στο κόψω το  
κομπόραχο μι τ' φουρτουτήρα  
και σήκωσε απειλητικά το πλα-  
τανίσιο το παλούκι, που πήρε  
για καλό και για κακό από το  
μύλο.

Ο Χ'στόφορος δειλίασε.

«Λες να το λέει αλήθεια»;  
σκέφτηκε. «Λες να μι φέρ' μι  
τ' φουρτουτήρα»;

– Ρε Μάρω, ιγώ σ' αγαπάω κι  
συ μι φουβιρί'εις;

– Το καλό απ' σ' θέλω, του  
είπε η Μάρω, σύρι στ' στράτα  
σ' κι άσι μι, γιατί όπως πας θα  
γιάσ' το χωριό...

Κι ο Χ'στόφορος το καλο-  
σκέφτηκε.

«Λες να γιάσει το χωριό»;  
Κι έφυγε.

Σαν πήγε στο σπίτι της η  
Μάρω, τα είπε «απογραμμάτ'  
στον Πιντιλέο.

– Ασ' τον ισύ κι θα στον  
φκιάσω ιγώ, είπε μοναχά ο Πι-  
ντιλέος.

Την άλλη μέρα –ήταν Κυρια-  
κή– μπροστά ο Πιντιλέος, πί-

σω η Μάρω πήγανε στην εκ-  
κλησιά.

Πήγε κι ο Χ' στόφορος.  
Έπιασε το στασίδι του και  
γύρισε κατά το γυναικίτη κι έ-  
ψαχνε για τη Μάρω.

Κάπου την ανακάλυψε και  
την «έτρωγε» με τα μάτια.

Τίποτα αυτή... Ψυχρή και α-  
διάφορη έκανε πως δεν κατα-  
λάβαινε.

Αυτό πλιότερο ερέθιζε το  
Χ'στόφορο, που δε σήκωνε το  
βλέμμα από πάνω της.

«Να ιδώ το θάματ', δε θα  
γυρίσει μάτ' κατά δω»; έλεγε  
από μέσα του.

Τέλειωσε η εκκλησιά.

Η Μάρω πάει στο σπίτι για  
να μαγειρέψει κι ο Πιντιλέος  
τράβηξε για τον καφενέ του  
μπαρμπα-Χρήστου.

Παράγγειλε καφέ. Έστριψε  
τσιγάρο.

Ήρθε ο καφές, άναψε το  
τσιγάρο και τ' απολάμβανε και  
τα δυο κοιτάζοντας αφηρημέ-  
να τα δαχτυλίδια του καπνού,  
π' ανέβαιναν προς το ταβάνι.

Να σου, κι ο Χ'στόφορος  
στην πόρτα. Δεν πρόλαβε να  
πει την καλημέρα και σηκώνε-  
ται ο Πιντιλέος και τον αρχίζει  
τις γρήγορες με τη ροζιόρα  
την αγκλίτσα του.

«Πού σε πονεί και πού σε  
σφάζει».

Όσο να σηκωθούν οι χωρια-  
νοί, να μπουν στη μέση, να  
πίσσουνε τον Πιντιλέο, που έ-  
γινε θηρίο, του 'καμε το κεφά-  
λι όλο τσόκες.

– Μωρέ Πιντιλέο, τι έπαθις;  
Γιατί τον δέρνεις τον άνθρω-  
πο;

– Ξερ' αυτός, γιατί τ'ς τρώ-  
ει!...

– Ρε Χ'στόφορε, γιατί σε  
δέρνει;

Τι ν' απαντήσει ο Χ'στόφο-  
ρος;

– Ξέρω 'γω, τι παλάβωσε σή-  
μερα κι κάνει έτσ'!

Ψέλισε ο Χ'στόφορος.

– Δεν ξέρ'ς α; φώναξε οργι-  
σμένος ο Πιντιλέος και σηκώ-  
θηκε και τον ξανάρχιζε στις α-  
γκλιτσιές.

Έπεσαν πάλι οι χωριανοί α-  
νάμεσά τους και τους ξεχώρι-  
σαν.

Τελικά επήλθε νηνεμία και  
γαλήνη στον καφενέ του  
μπαρμπα - Χρήστου. Μα έμει-  
ναν απορημένοι οι χωριανοί,  
γιατί ο Πιντιλέος έδειρε ανηλε-  
ώς το Χ'στόφορο.

Πέρασαν τα χρόνια κι έγιναν  
όλοι μακρίτες κι ο Πιντιλέος κι  
η Μάρω κι ο Χ'στόφορος, αλ-  
λά το μυστικό, γιατί δαρθήκα-  
νε ή καλύτερα, γιατί τις έφαγε  
ο Χ'στόφορος εκείνο το κυ-  
ριακάτικο πρωινό στον καφενέ  
του μπαρμπα-Χρήστου, δεν το  
'παν σε κανέναν. Το πήρανε  
κοντά τους. Ούτε και στον πα-  
πά, που τους μετάλαβε, δεν το  
μαρτύρησαν.

π.μ.

### ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη  
του Συλλόγου μας, τους  
Νεχωρίτες όπου κι αν  
διαμένουν, να μας τηλε-  
φωνούν (τηλ. 210  
9717629 - 210 7645280)  
και να μας ενημερώνουν  
για κοινωνικά θέματα  
και για πιθανή αλλαγή  
της διεύθυνσης κατοικί-  
ας τους.

## Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

(Συνέχεια στη σελίδα 1)

διαχειρίστρια των εκατομ-  
μυρίων κυβικών νερού της  
περιοχής μας, δεν καταδέχε-

σωπικότητες του πολιτικού  
και εκκλησιαστικού χώρου.

Σιγά μην ασχοληθεί με μας  
τους ξυπόλητους Κραβαρί-



ΦΩΤΟ: Αρχείο Συλλόγου «Άγιος Δημήτριος Ναυπακτίας».

ται τη σεμνή αυτή τελετή.  
Φαίνεται πως αυτή τη μέρα  
είναι απασχολημένη σε άλλες  
παρόμοιες, αλλά λαμπρότε-  
ρες πανηγύρεις, όπου πα-  
ρευρίσκονται εξεχουσες προ-

τες. Το νερό που ήθελε το  
πήρε. Εμάς τι να μας κάνει;  
Εμείς πάντως θα συνεχίσου-  
με τον αγιασμό των υδάτων  
με την παρουσία ή όχι της  
ΕΥΔΑΠ.



## Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Ε Σ

Με αισθήματα ανάμεικτα συγκινήσεως, φιλίας και αναμνήσεων σχεδόν εξήντα χρόνων, έρχομαι, έστω και λίγο καθυστερημένα από την επίσκεψή μου –προσκύνημα– στη δεύτερη μικρή και αγαπημένη μου ιδιαίτερη πατρίδα –γενέτειρα– το Νεχώρι το καλοκαίρι του 2004 έστω και για λίγες ώρες.

Αισθάνομαι υπερήφανος α) που είμαι στην καταγωγή μισός Διπλατανιώτης και μισός Νεχωρίτης, καθ' ότι η μητέρα μου ήταν το γένος Γεωργίου Γιαννάκου (Σταθογιώργη), τον θυμούνται ίσως οι πιο ηλικιωμένοι,

β) ότι στο Νεχώρι είχα την τύχη να μαθητεύσω για πολύ λίγο και σε κάποια δύσκολη καμπή της ζωής μου, κοντά στον αείμνηστο και αγαπητό δάσκαλο Χρήστο Παπανικολάου, καθώς και δίπλα σε αληθινούς φίλους και αξιόλογους συμμαθητές μου την άνοιξη του 1946, όταν ο Διπλάτανος δεν είχε δάσκαλο και η ανάγκη μου επέβαλε να συμπληρώσω τις γνώσεις μου του Δημοτικού Σχολείου, για να διεκδικήσω με πληρέστερα εφόδια τη μάχη στη ζωή μου, εισαγωγή στο Γυμνάσιο, ανώτερες σπουδές κ.λ.π.

Με ιδιαίτερη ενθύμηση αναφέρω τη συμπαράσταση των συμμαθητών μου και φίλων, την αγάπη που είχε αναπτυχθεί μεταξύ μας, τα παιχνίδια που παίζαμε σε ένα χώρο αν ενθυμούμαι καλά «στα Φουρλέικα», καθώς και στην αυλή του αιμνήστου Κώστα Πετράκη, όπως και στην αυλή του Θόδωρου Πατεράκα, αλλά και τις ζαβολιές που η ηλικία και οι συνθήκες επέτρεπαν να διαπράττουμε τότε.

Αναφέρομαι μόνο σε μία από αυτές που ίσως, όσοι βρίσκονται εν ζωή να θυμούνται την ημέρα της Πρωτομαγιάς.

Ήταν ημέρα βροχερή και ο αείμνηστος δάσκαλός μας δεν επέτρεψε να πάμε κάποια εκδρομή έξω από το χωριό.

Με πρωτοστάτη τον γράφοντα και την συμπαρατάξη μερικών ακόμη φίλων, που αγαπούσαν την περιπέτεια και το Μαγικότικο μεγαλείο της φύσεως, παρά τις εντολές, μετά το μαθητικό συστίο το μεσημέρι (είχαμε τότε και συστίια) δραπετεύσαμε και ανηφορήσαμε στους Αγίους Αποστόλους, γυρίζοντας αργά το βράδυ, αλλά δημιουργώντας ανησυχία και αγωνία στους δικούς μας ανθρώπους, γονείς κ.λ.π.

Την επομένη ο αείμνηστος δάσκαλος μας κάλεσε σε απολογία, όμως όπως πάντα νηφάλιος και μεγαλόψυχος συγχώρεσε την ανυπακοή μας και το παράπτωμά μας.

Ίσως η επιστολή μου κουράσει τον αναγνώστη, ζητώ συγγνώμη προς τούτο.

Πριν τελειώσω θέλω από τις σελίδες μέσω του αγαπητού Νεχωρίτη να επικοινωνήσω και να στείλω τους πλέον εγκάρδιους χαιρετισμούς στα εξαδέλφια μου Ευαγγελία Γιαννάκου - Τσίγκα, Βίκη Γιαννάκου - Ντούζου και στον άνδρα της Γρηγόρη, Γιώργο Γιαννάκο που βρίσκονται στο Κλήβελαντ των

Η.Π.Α., στον αξιόλογο επιστήμονα και φίλο μου Παύλο Βλάχο, στον Θόδωρο Πατερέκα, που βρίσκεται επίσης στις Η.Π.Α., στους αδελφούς Γιώργο και Κώστα Γιάνναρη, (με ένα θερμό ευχαριστώ) στους ελαχίστους συγγενείς μου που έμειναν στο Νεχώρι Χρήστο Κρανιά και την γυναίκα του Ζήσω, στην Γιαννούλα Χολέβα, καθώς και σε όλους τους συμμαθητές μου, δεν γνωρίζω πόσοι και ποιοί βρίσκονται στη ζωή (απεύχομαι το αντίθετο) γι' αυτό και δεν τολμά να αναφέρω ονόματα.

Τέλος εύχομαι χρόνια πολλά στον Νεχωρίτη και τους αναγνώστες του.

Με φιλικά αισθήματα  
**ΓΙΩΡΓΟΣ ΞΥΛΩΜΕΝΟΣ**  
13/3/2006

☆☆☆

Διαβάζω χρόνια τον ΝΕΧΩΡΙΤΗ, του ΝΕΧΩΡΙΤΗ!!!

Όχι μια πολιτική ή αθλητική εφημερίδα με επιστολές διαμαρτυρίας, αντιπαραθέσεων και απόψεων των αναγνωστών της.

Εγκαινιάζοντας λοιπόν και εγώ την καινούργια στήλη της εφημερίδας μας θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα πράγματα.

Συμφωνώ ότι ορισμένα από τα γραφόμενα του «συγγραφέα» Κ. ΜΑΝΤΗ δεν είναι σωστά, ή απρεπή ακόμη και εσκεμμένα.

Αν συμβαίνει κάτι από αυτά θέλω να τον κατακρίνω «δημόσια», πιστεύω να μην υποπέσει ξανά σε τέτοια λάθη μετά από την συγγραφή τόσων βιβλίων που έχει κάνει.

Διακρίνεται ίσως κάποια πικρία που μπορεί να νιώθει; Ίσως, όμως όπως λέει και ο βιβλιοκριτής –και συμφωνώ απόλυτα μαζί του– αυτά δεν γράφονται αλλά λέγονται στην γενική συνέλευση του συλλόγου.

Καταγγέλλω τον «χρηματοδότη» που δεν φρόντισε να διαβάσει το βιβλίο και τον «τυπογράφο» για τις όποιες μουτζούρες έβαλε για φωτογραφίες. Ο «συγγραφέας» στο επόμενο βιβλίο, πιστεύω να αλλάξει «χρηματοδότη» και «τυπογράφο».

Να με συγχωρήσετε αν είναι λίγο μεγάλη η επιστολή αλλά είναι η **πρώτη φορά** που γράφω στην εφημερίδα και δικαιούμαι και εγώ λίγο χώρο!!

Υ.Γ. Λόγω του ότι διέκοψα νωρίς το σχολείο και δεν ξέρω αρχαία, ας κρίνουν αυτοί που ξέρουν!!! «Κρινέτωσαν οι επαίοντες».

Μετά τιμής  
**ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΜΑΝΤΗΣ**

☆☆☆

**ΑΠΑΝΤΗΣΗ**  
**ΣΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ**  
**ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΝΤΟΥΖΟΥ**  
**Στο ΒΙΒΛΙΟ ΜΟΥ**  
**«Η ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ**  
**ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ»**

Παρ' όλο τον σεβασμό που έχω για τον κ. Ντούζο, είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω στην βιβλιοκρισία που κάνει για το βιβλίο μου, στο φύλλο

104/2005 του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Θα ήθελα να τον ρωτήσω, αφού δεν προμηθεύτηκε το βιβλίο μου από εμένα, που το διέθετα κατόπιν παραγγελίας, το πήρε από άλλον; ή του δόθηκε από άλλον; για να κάνει κριτική.

1) Αρχίζοντας την κριτική του «επαινεί την προσπάθειά μου (τον ευχαριστώ), αλλά για το υλικό που καταγράφω δεν αναφέρεται.

2) Επισημαίνει «ότι ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη». Ας γράψουν και άλλοι «κούκοι» για να φέρουν την άνοιξη.

3) Συνεχίζει «ότι για την αντικειμενική συγγραφή τέτοιου βιβλίου, χρειαζόταν η συνεργασία και με άλλα πεπειραμένα μέλη του Συλλόγου, και τέτοια έχουμε πολλά». Τον ρωτάω, είναι υποχρεωτικό; νομίζω όχι. Κάθε άλλος μπορεί να γράψει, να συμπληρώσει και να βελτιώσει καλύτερα αυτά που παρουσιάζω εγώ, αρκεί να μην χρησιμοποιήσει τα δικά μου κείμενα. Εσείς γνωρίζεται καλύτερα από μένα τη συγγραφική δεοντολογία.

4) Αναφέρει «σύμφωνα με τον τίτλο, έπρεπε να περιέχει, την ιστορία ίδρυσης του Συλλόγου, τη δράση, τα έργα, συνεστιάσεις, εκδρομές κ.λ.π.». Φαίνεται ότι ο κ. Ντούζος δεν διάβασε επισταμένως το βιβλίο μου. Μα οι περισσότερες σελίδες από σελ. 9 έως 360, τι άλλο καταγράφω, αυτά που τονίζει στην κριτική του.

5) Στην επισήμανση «ότι έπρεπε να γράψω τη δράση των εκάστοτε Διοικ. Σ/λίων». Αν το έκανα αυτό θα φαινόταν ποιοί Δ. Σ/λιο πρόσφερε περισσότερο έργο, και ποιο λιγότερο, και για μένα δεν ήταν ηθικό να το κάνω. Εγώ καταγράφω σε ενότητες το έργο που πραγματοποίησαν τα Δ.Σ., και στη σελίδες 348–360 καταγράφω όλα τα Δ. Σ/λια που διοίκησαν το Σύλλογο από το 1950–2000, και στη σελίδα 361 τονίζω «Αυτά ήταν τα Διοικ. Σ/λια που πραγματοποίησαν αυτό το μεγάλο έργο.

6) Γράφει «ογκώδες» το βιβλίο μου, γιατί; υπάρχει συγγραφική δεοντολογία που να επιτρέπει να μην εκδίδονται ογκώδη βιβλία.

7) Κάνει κριτική γιατί αναφέρομαι στον αδελφό Σύλλογο Αμερικής. Απλώς καταγράφω, τί κείμενα δημοσιεύτηκαν στον ΝΕΧΩΡΙΤΗ για το έργο και τη δραστηριότητα του άνω Συλλόγου, όπως επίσης καταγράφω και ποιοί και ποιά άρθρα, κείμενα κλπ. δημοσιεύτηκαν στον ΝΕΧΩΡΙΤΗ, από μέλη και μη του Συλλόγου μας.

8) Όσο ότι «οι φωτογραφίες είναι σκέτες μουντζούρες». Δυστυχώς δεν είχα την οικονομική δυνατότητα να τις παρουσιάσω καλύτερα και συγχρόνως θα επιβάρυνε το κόστος του βιβλίου.

Δηλώνω δε ότι η εργασία αυτή που έκανα είναι ΕΡΑΣΙ-ΤΕΧΝΙΚΗ.

Στις ειδικές παρατηρήσεις του «1–2 και 3» «πολυλογία - περιττολογία κλπ. απαντώ, αν διάβαζε τον προλόγο μου παρ. 5 που γράφω: «Ότι δεν κατέχω ιστορικές και συγγραφικές γνώσεις, και ότι ίσως και συντακτικά και άλλα λάθη να υπάρχουν (και μετά την διόρθωση), και ζητώ την επιείκεια κάθε αναγνώστη». Ο κ. Ντούζος δεν δέχτηκε την επιείκεια.

= Στην παρ. 4 αναφέρει «ασαφής η αναφορά μου για την κρίση του 1955. Μα στη σελ. 317 και λίγο 318 κάνω εκτενή αναφορά, δεν χρειαζόταν περισσότερα, έγιναν εκλογές, εξελέγη ο κ. Ντούζος Πρόεδρος, και ο Σύλλογος συνέχισε την πορεία του.

= Στην παρ. 5 αναφέρει «ότι την πρόταση αλλαγής της επωνυμίας του Συλλόγου την έκανε αυτός. Μα οποιοδήποτε Δ. Σ/λιο και αν ήταν το ίδιο θα έκανε, διότι ήταν δίκαιο αίτημα του Συλλόγου Αμερικής.

= Στην παρ. 6 ότι «αναφέρω πλειστάκις το όνομά μου». Το διαψεύδω κατηγορηματικά, δεν συμβαίνει αυτό, και δεν είναι του χαρακτήρος μου. Εκτός αν σε μερικά κείμενα να ήταν ανέφικτο. Στη δεύτερη παρατήρηση, ας διαβάσει ο κ. Ντούζος τις σελίδες 41–360, και στην παρ. 5 της απαντήσεώς μου θα δει γιατί δεν γράφω χωριστά τη δράση του κάθε Δ. Σ/λίου.

Όσο του ότι δεν έπρεπε να αναφερθώ «σε ψηφίσματα κ.λ.π. Γιατί; δεν είναι δραστηριότητες του Συλλόγου. Στο ερώτημα τι σημαίνει «Νεχωρίτικη ιδέα» νομίζω οι πάντες γνωρίζουν τι σημαίνει αυτό.

= Στην παρ. 9 κάνει κριτική γιατί αναφέρω «ότι μοναδικός λαογράφος στο ΝΕΧΩΡΙ ήταν ο μακαρίτης Δ. Φούρλας». Εγώ γράφω «και της Ναυπακτίας», και όπως κάνω για όλους που αρθρογράφησαν και τα κείμενα δημοσιεύτηκαν στον ΝΕΧΩΡΙΤΗ, όπως γράφω τί άρθρα

και ποιήματα δημοσιεύτηκαν του κ. Ντούζου. Ο αείμνηστος Δ. Φούρλας δημοσίευσε 65 λαογραφικά και ιστορικά κείμενα, 31 ποιήματα, και εκτός τούτων, έχει γράψει και εκτυπώσει η ΕΝΑΜ πλέον από 20 ανάτυπα με ανάλογο περιεχόμενο για την Ναυπακτία. Το ότι επίσης δεν αναφέρομαι στα δύο λαογραφικά βιβλία του, μα στο βιβλίο δεν αναφέρομαι ποιοί Νεχωρίτες έγραψαν βιβλία, και αείμνηστοι και επιζώντες.

= Στην παρ. 10 αναφέρει «ότι οι απρεπείς κρίσεις για το Δ.Σ. πρέπει να ενημερώνουν τις Γεν. Σ/σεις. Στη Γεν. Σ/ση 5/2 εδόθησαν οι δέουσες εξηγήσεις.

= Στις δύο απορίες του «ποιός χρηματοδότησε το βιβλίο μου κλπ.» θα τονίσω ότι εδώ ξεπέρασε τα εσκαμμένα, χρηματοδότης ήμουν εγώ ο ίδιος, από τη μικρή σύνταξη μου, όταν περίσσευε κάποιο ποσό, το διέθετα για την εκτύπωση λίγων - λίγων αντιτύπων, ανάλογα με τη ζήτηση.

Εδώ θα υπενθυμίσω τι έλεγε για μέσα στην εκδήλωση για τα 50 χρόνια, όπου έκλεινε «οποια πέτρα του Συλλόγου σηκώσετε τον Μάντη θα βρείτε από κάτω. Και μάλιστα έκανε και μία πρόταση για το πρόσωπό μου, δε θα την αναφέρω. Οτι έκανα για το Σύλλογο, το έκανε από αίσθημα υποχρέωσής μου, όχι για άλλο σκοπό.

Ο κ. Ντούζος κλείνει την κριτική του «Κρινέτωσαν οι επαίοντες»! (Δηλαδή: ας κρίνουν αυτοί που ξέρουν». Και εγώ συμπληρώνω «Και οι κρίνοντες κρίνονται». Λυπάμαι και πάλι που δεν με έκρινε με επιείκεια.

Θα τον ευχαριστήσω όμως, γιατί με αυτή την βιβλιοκρισία του, διαφήμιση, θετικά ή αρνητικά το βιβλίο μου, δεν έχει σημασία, και να με συγχωρήσει για την αντικριτική μου.

**ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΗΣ**

**ΑΘΗΝΑ 8-2-2006**

**Σημείωση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου.**

**1. Δημοσιεύουμε την επιστολή χωρίς διορθώσεις.**

**2. Επειδή «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» δεν είναι και δεν πρέπει να γίνει βήμα αντιπαραθέσεων, για την Εφημερίδα το «θέμα» κλείνει εδώ.**

ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΑΡΥΜΑ  
ΑΓΓΑΛΙΑ ΜΑΥΡΟΥ  
Έργο: Νεχωρίτη Ναυπακτίας

**ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2005**

|                         |                  |
|-------------------------|------------------|
| <b>ΕΣΟΔΑ</b>            | <b>ΠΟΣΑ ΕΥΡΩ</b> |
| Υπόλοιπο από το 2004    | 60.000,00        |
| Εισοδήματα από τα έσοδα |                  |
| Υπόλοιπο από το 2004    | 1.242,08         |
| Σύνολο εσόδων           | 70.000,00        |

|  |                  |
|--|------------------|
| <b>ΕΞΟΔΑ</b>                           | <b>ΠΟΣΑ ΕΥΡΩ</b> |
| Δαπάνες για λειτουργία των υπηρεσιών   |                  |
| Παροχές προς τα μέλη (από το 2004)     | 1.200,00         |
| Ανταρραγή και λειτουργία εφημερίδας    | 70,00            |
| Δαπάνες για λειτουργία των υπηρεσιών   | 70,00            |
| Εξόδα από την Τραπεζία των εταυρωμένων | 1.500,00         |

|                      |           |
|----------------------|-----------|
| Υπόλοιπο από το 2004 | 70.000,00 |
| Σύνολο εξόδων        | 1.500,00  |
| Υπόλοιπο από το 2005 | 69.242,08 |

Σημειώνεται ότι οι δαπάνες για λειτουργία των υπηρεσιών και τα ανταρραγή και λειτουργία εφημερίδας είναι 70,00 €.

Νεχωρίτη 12 Φεβρουαρίου 2006

Ο Πρόεδρος  
Παναγιώτης Κ. Βλάχος  
Καθηγητής παιδαγωγικής

Ο Γενικός  
Νικόλαος Σ. Μπαγδάλης  
Ιατρός